

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

således ikke at foreligge nogen reel prisnedsænkning. Tager man en af de helt gamle vogne, f. eks. Ford 1930, hvoraf et meget betydeligt antal er solgt, er gennemsnitsprisen i samme tidsrum faldet fra 4 100 kr. til 3 760 kr., altså et fald på 340 kr. Derimod er de store vogne og visse vogne, hvortil originale reservedele ikke eller kun vanskeligt kan fremskaffes, undergået større prisfald, og alt taget i betragtning synes det derfor rigtigt at lempe ordningen noget gennem en forhøjelse af den del af nettoprovenuet, der tilfalder vognens sælger. Til en vis grad er der herved også taget hensyn til, at yderligere prisfald måske må påregnes i løbet af den tid, for hvilken loven søges forlænget.

Idet jeg iøvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, anbefaler jeg forslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Endvidere tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om patenter*.

Forslaget falder i to dele og omhandler dels bestemmelser, der tilsigter en forhøjelse af visse af de i patentloven hjemlede afgifter med henblik på at forbedre patentdirektoratets økonomi, dels bestemmelser, der skal bane vejen for en senere tiltrædelse af en konvention vedrørende de formelle fordringer til patentansøgninger, hvortil udkast er udarbejdet af Europarådets patentekspertkomité.

I bemærkningerne til forslaget er der udførligt redegjort for de betragtninger, der ligger til grund for lovforslaget, og jeg skal derfor nøjes med at uddybe enkelte forhold.

Ifølge forslagets § 8 skal forhøjelse af afgifterne, der også omfatter de allerede udstedte patenter, træde i kraft den 1. december 1953. Der er dog gjort visse undtagelser herfra. Dette gælder således ifølge paragraffens stk. 1 forfaldne, ikke betalte afgifter. For sådanne afgifters vedkommende vil der nemlig i de fleste tilfælde være tilgået patenthaverne den i patentloven foreskrevne erindring om den manglende betaling med oplysning om, at de pågældende beløb med tillæg af en eller to femtedele vil kunne erlægges inden visse frister, og det ville derfor være nødvendigt at udsende

nye erindringsskrivelser, såfremt disse afgifter skulle erlægges efter de nye satser.

Efter paragraffens stk. 2 skal forhøjelsen af afgiften for 2.—4. patentår ikke komme til anvendelse med hensyn til allerede erlagte afgifter, herunder de afgifter, der med hjemmel i patentlovens § 7, stk. 4, er forudbetalt for flere år, idet det ville være mindre rimeligt at forlange efterbetaling i henhold til den nye sats for de afgifters vedkommende, der er erlagt i overensstemmelse med de hidtil gældende bestemmelser.

Ændringerne af bestemmelserne i patentlovens §§ 12, 16 og 21, jfr. forslagets §§ 3, 4 og 7, tilsigter som nævnt at bane vejen for en tiltrædelse af en konvention vedrørende de formelle fordringer til patentansøgninger. De foreslåede ændringer af de pågældende bestemmelser er alene af formel karakter, men er nødvendige, hvis man fra dansk side tiltræder konventionen. Det af Europarådets patentekspertkomité udarbejdede udkast er endnu ikke færdigbehandlet i Europarådet. Af praktiske grunde har jeg imidlertid anset det for nødvendigt, at der allerede på indeværende tidspunkt tages de nødvendige skridt til en lovændring med henblik på konventionens senere tiltrædelse. Konventionen er iøvrigt, som det fremgår af, hvad jeg allerede har sagt, af en rent teknisk karakter, og jeg vil være tilbøjelig til at mene, at det til sin tid ikke vil være nødvendigt at forelægge konventionen for det høje ting.

Af administrative grunde ville det være ønskeligt, om de nye afgiftssatser som forudsat måtte kunne træde i kraft den 1. december 1953, og jeg tillader mig derfor at anbefale forslaget til velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg har herved den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om tillæg til lov nr. 279 af 11. november 1931 vedrørende internationalprivatretnlige bestemmelser mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om ægteskab, adoption og værgemål*.

Efter forslaget bemyndiges regeringen til ved kgl. anordning at sætte i kraft bestemmelserne i en under 26. marts 1953 indgået overenskomst mellem de 5 nordiske lande om ændring af den nordiske konvention af